

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obžalovaného **R. O. a spol.** pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006 a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 10. apríla 2008 v Bratislave sťažnosť obžalovaného R. O. proti uzneseniu Špeciálneho súdu v Pezinku z 12. marca 2008, sp. zn. PK 1T/14/2007, a rozhodol

takto:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. O. **sa zamietá.**

Odôvodnenie:

Na Špeciálnom súde v Pezinku je na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 27. apríla 2007 vedená pod sp. zn. PK-1T/14/07, trestná vec proti R. O. a spol., obžalovanému pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné trestné činy.

Napadnutým uznesením Špeciálny súd v Pezinku rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obžalovaného R. O. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že z dôkazov doposiaľ vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva dôvodné podozrenie zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Zo spisu taktiež vyplývajú dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a prepustením obžalovaného R. O. na slobodu by mohlo byť zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania.

Obžalovaný R. O. podal proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podľa § 187 ods. 1 Tr. por. sťažnosť, ktorú odôvodnil v podstate tým, že žiada, aby bol predvedený pred Najvyšší súd Slovenskej republiky, kde by svoje dôvody vysvetlil. Podľa jeho názoru dôvody väzby nie sú dané a odôvodnenie napadnutého uznesenia nie je podľa neho argumentačné, je to len vyjadrenie vôle ponechať ho vo väzbe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku, avšak pochybenie Špeciálneho súdu nezistil.

Rovnako ako súd prvého stupňa, tak i súd rozhodujúci o sťažnosti obžalovaného R. O., zistil jednak dôvodnosť trestného stíhania, ktorá je podložená nielen podanou obžalobou, ale aj doposiaľ na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi, jednak dôvodnosť zotrvávania obžalovaného R. O. vo väzbe z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ Tr. por.

Konkrétnymi skutočnosťami odôvodňujúcimi obavu, že obžalovaný R. O. bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, alebo že bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý

pripravoval alebo ktorým hrozil, nemusia byť len skutočnosťami, ku ktorým došlo po vznesení obvinenia alebo dokonca po vzatí do väzby. Pôjde naopak prevažne o skutočnosťami, ktoré sa stali pred začatím trestného stíhania alebo vznesenia obvinenia, či vzatia do väzby napriek tomu, že tieto môžu byť od seba často časovo veľmi vzdialené.

V prerokúvanej trestnej veci tieto konkrétne skutočnosti úzko súvisia s charakterom trestnej činnosti, pre ktorú obžalovaný R. O. stojí pred Špeciálnym súdom. Ide najmä o spôsob akým mala byť trestná činnosť páchaná ako aj obdobie, počas ktorého mala byť táto trestná činnosť páchaná.

Z týchto konkrétnych skutočností správne vyvodil Špeciálny súd závery a Najvyšší súd Slovenskej republiky si tieto závery osvojil, že väzobné dôvody obžalovaného R. O. tak, ako boli dané pri jeho vzatí do väzby, vzhľadom na charakter a spôsob žalovanej trestnej činnosti, naďalej pretrvávajú.

Na záver je kvôli požiadavke obžalovaného R. O. na účasť na konaní Najvyššieho súdu Slovenskej republiky potrebné dodať, že podľa § 301 Tr. por. na neverejnom zasadnutí rozhoduje súd tam, kde nie je zákonom predpísané, že sa rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

O sťažnosti proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zákon nepredpisuje, že sa o ňom rozhoduje na hlavnom pojednávaní alebo na verejnom zasadnutí.

Podľa § 302 ods. 1 Tr. por. neverejné zasadnutie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu a zapisovateľa. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia iné osoby sú z účasti na neverejnom zasadnutí vylúčené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov, nezistiac pochybenie

Špeciálneho súdu napadnutým uznesením, rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. apríla 2008

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: sudca JUDr. Peter Paluda

Za správnosť vyhotovenia: